

Halász Albert

Görbe sínek föl a mennybe

Kiszuperált hegyi vasút –
kúszna lám még a magasba,
hátán cipelve lihegő,
hosszú, acél lábú utast.

Kérdés, mi kérdés sem lehet,
hogyan lesz-e hegy, (s) lesz-e (a)cél;
meg lesz-e – hát – cipelő hát,
hogyan lehessen kiszuperált.

Ám van vég, s előtte kezdet,
közte sovány, kevés remény,
mi ég örökké szívünkben:
kúszhassunk, cipelhessünk még.

Határjárás a magasban

Mennyből a schengen
eljött mi hozzánk
pásztorok pásztorok

...
istennek fia
kis jézus hozta
jászolba jászolba
...

büszkén áll az én hazám már
állnak sokan most falánál
a schengeni magasságnál

lenn a schengen fenn a haza
fenn a Haza, a magasba(n)
ott is marad a nyavalya

én e végen te a végen
leszavazva viszi krampusz
mint az ördög – schengen – dörmög

hazám lenne földön lenne
körbejárnam megkerülném
legényeket megvesszőzném

mivégre jó nekem schengen
ha a hazám fenn az égen
ha a hazám határtalan

határköve jobbra ballra
világító sarkcsillaga
a kapuja tárva nyitva